

Journalist med pennfäktarglädje

21 AUGUSTI 12.38

Journalisten Frank Bergå, Stockholm/Malmö, har avlidit, 63 år gammal. Närmast anhöriga är sönerna Max och Victor, hans mor Anna, systemen Maria samt första hustru Ursula och andra hustru Irina.

Vi fick ta honom för den han var, och det gjorde vi med glädje: Frank Bergå var en frifräsare med klassisk bildning som med äkta pennfäktarglädje blandade stort och smått i den originella genre han gjorde till sin.

Han skrev för Vecko-Journalen, Aftonbladet, Tidningen Z, Hänt Extra, Se och Hör och många andra, däribland understreckare för Svenska Dagbladet. Han var en tid marknadschef hos Allers, chefredaktör för tidningen Göteborgar'n samt signaturen Hialösa Holger i tidningen Arbetet.

Han var levnadsglad och en stor kämpe. Det var den andra canceren som betvingade honom, den första bearbetade han till initierade artiklar i Läkartidningen och Cancerfondens tidning.

Trots sin borgerliga bakgrund hade Frank Bergå en svaghet för den gamla skolans omutbara s-politiker och skrev också flera artiklar om dem. På sitt lekfulla vis skickade han också ut sig själv på reportageuppdrag för att söka efter den adliga släkten Bildts ursprungliga säte på Jylland i Danmark. Med sig hade han ett tiotal stålbågade glasögon som han fått låna av en optiker. Dem skulle han sätta på invånarna i släkten Bildts hemby. Tanken var att få alla att likna Carl Bildt.

När Frank Bergå fick anställning i Bonnierhuset fann han en själsfrände i Vecko-Journalens Gunny Widell, husets främsta upplagehögare och brinnande eldsjäl. Han attraherades av att Gunny var utrustad med en extra växel som gjorde att hon kunde hålla farten uppe på idéverksamheten när övriga medarbetare tacklade av i slutet på en lång arbetsdag.

En liknande styrka upptäckte han hos Amelia Adamo på Aftonbladet. Han uppskattade kvinnliga chefer, som han ansåg saknade immunförsvar mot nya idéer. Men han gillade också Jan Stenbecks månadsmagasin Z, där tunga avslöjanden blandades med satir och skvaller från politiken och näringslivet. Han hade ett fint samarbete med tidningens chef Jörgen Widsell och dennes kamrat Robert Aschberg, som räknade Frank till sina favoritjournalister.

De sista åren arbetade Frank Bergå med sina memoarer betitlade Min karriär som Gatecrasher.

I hans lätta och eleganta handlag med orden fanns alltid ett djup. Familjen, sina söner och de goda vännerna hade han i sitt hjärta.

Mats Ekdahl, Göran Gräslund